

Dosarul nr. 2ra-1198/19

Prima instanță - (Judecătoria Orhei, sediul Telenești) G. Popa

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) I. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru

ÎNCHEIERE

19 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Alexandru Chisnencu în interesele lui Sorin Sîrbu,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Sorin Sîrbu împotriva Feodorei Cibotari și lui Anatolie Cibotari, intervenient accesoriu Primăria comunei Tîrșiței, raionul Telenești, cu privire la înlăturarea obstacolelor și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 6 iunie 2018, Sorin Sîrbu a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Feodorei Cibotari și lui Anatolie Cibotari, intervenient accesoriu Primăria com. Tîrșiței, r-nul Telenești, solicitând obligarea pârâților să nu-i creeze obstacole la folosirea terenului cu suprafața de 1,828 ha, cu nr. cadastral xxxxx, situat în extravilanul s. Tîrșiței, r-nul Telenești, în parametrii în care i-a fost repartizat de Primăria s. Tîrșiței, r-nul Telenești în anul 1994 și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că tatălui său, Filip Sîrbu Nicolae, în anul 1994 i-a fost atribuită cota de teren agricol cu suprafața de 1,828 ha, cu nr. cadastral xxxxx, situată în extravilanul s. Tîrșiței, r-nul Telenești.

La 9 aprilie 1999 tatăl său a primit titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 8955197024, iar la 23 aprilie 2000 a înregistrat terenul la oficiul cadastral teritorial.

Împreună cu Sîrbu Filip, teren au primit și alți locuitori ai satului. Loturile au fost măsurate și distribuite de către Eugeniu Țurcan care la timpul respectiv ocupa funcția de specialist pe problemele funciare la Primăria com. Tîrșiței, r-nul. Telenești.

A menționat că aproximativ cu 13-15 ani în urmă, părinții lui au plantat pe lotul de teren menționat pomi de nuci, care în prezent sunt în rod.

La 20 noiembrie 2013, conform contractului de donație înregistrat de către notarul public Ludmila Iliescu, terenul cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de 1,828 ha, i-a fost donat lui.

Contractul de donație a fost înregistrat la oficiul cadastral teritorial la 29 noiembrie 2013 cu nr. 8901/1316879.

Din momentul dat el este deținătorul terenului cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de 1,828 ha, situat în extravilanul s. Tîrșiței r-nul Telenești și îi aparține cu drept de proprietate privată.

Până în anul 2013 impozitul funciar a fost achitat de către tatăl său Filip Sîrbu, iar din 2013 este achitat regulat de către el.

Reclamantul a invocat că în anul 2018 pârâții Feodora Cibotari și Anatolie Cibotari i-au înaintat pretenții, precum că o suprafață de teren în mărime de 1,25 ha le aparține lor și samavolnic au efectuat măsurări, au bătut pari în lotul de teren al său și pretind că le aparține, și pe care sunt sădiți aproximativ 400-500 pomi de nuc care au fost plantați de către părinții lui și la moment este proprietatea sa privată, în baza titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

În drept, acțiunea a fost întemeiată în baza art. 308, 315, 316, 332 din Codul civil (în redacția Legii nr. 1107-XV din 6 iunie 2002).

Prin hotărârea din 1 noiembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Telenești, s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Sorin Sîrbu împotriva Feodorei Cibotari și lui Anatolie Cibotari, intervenient accesoriu Primăria com. Tîrșiței, r-nul Telenești, cu privire la înlăturarea obstacolelor și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-au obligat Feodora Cibotari și Anatolie Cibotari să nu-i creeze obstacole lui Sorin Sîrbu în privința folosirii terenului cu suprafața de 1,828 ha, cu nr. cadastral xxxxx, situat în extravilanul s. Tîrșiței, r-nul Telenești, în parametrii în care i-a fost repartizat de Primăria com. Tîrșiței, r-nul Telenești în anul 1994.

La 26 noiembrie 2018, Feodora Cibotari și Anatolie Cibotari au declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu restituirea cauzei la rejudecare.

Prin din 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Feodora Cibotari și Anatolie Cibotari.

S-a casat integral hotărârea din 1 noiembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Telenești și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Sorin Sîrbu împotriva Feodorei Cibotari și lui Anatolie Cibotari, intervenient accesoriu Primăria com. Tîrșiței, r-nul Telenești, cu privire la înlăturarea obstacolelor și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea soluției, instanța de apel a concluzionat că la actele cauzei nu se regăsesc probe care să confirme crearea obstacolelor în folosirea terenului cu suprafața de 1,828 ha de către Feodora Cibotari și Anatolie Cibotari.

Astfel, a menționat că reclamantul nu a prezentat probe care să dovedească că, Cibotari Anatolie și Cibotari Feodora folosesc terenul agricol ce-i aparține.

La 19 aprilie 2019, prin intermediul oficiului poștal (f.d. 80), avocatul Alexandru Chisnencu, în interesele lui Sorin Sîrbu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei 26 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, recurentul a exprimat dezacordul cu soluția instanței de apel, invocând că decizia este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată deoarece instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că recursul împotriva deciziei din 26 februarie 2019 este declarat la 19 aprilie 2019, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau

în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmers împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Alexandru Chisnencu în interesele lui Sorin Sîrbu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Alexandru Chisnencu în interesele lui Sorin Sîrbu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari